

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 503/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **ŠROTSERVIS s. r. o.**, Mudroňova 85/A, Bratislava, zastúpenej JUDr. Júliusom Jánošíkom, advokátom, Klincová 35, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. B1-37Cb/64/2016 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 10. októbra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Mestského súdu Bratislava III (ďalej len „mestský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. B1-37Cb/64/2016 (ďalej len „napadnuté konanie“). Domáha sa priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 16 852,22 eur a náhrady trov vzniknutých jej v konaní pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka 18. apríla 2023 podala na mestskom súde žiadosť o zaslanie rovnopisu rozhodnutia s doložkou vykonateľnosti v inom členskom štáte Európskej únie (ďalej len „žiadosť“), ktorou požadovala vyhotovenie a zaslanie listinného vyhotovenia rovnopisu rozsudku sp. zn. 37Cb/65/2016 z 2. apríla 2019 spolu s opravným uznesením sp. zn. 37Cb/64/2016 z 9. júla 2021 s vyznačením ich právoplatnosti a vykonateľnosti. Rovnopis v listinnej podobe sťažovateľka potrebovala na účel exekučného konania vedeného v Českej republike.

3. Pretože mestský súd nekonal, 4. decembra 2023 sťažovateľka podala sťažnosť na prietahy. V odpovedi z 5. decembra 2023 jej mestský súd oznámil, že rovnopis rozhodnutia s európskou doložkou právoplatnosti jej bude bezodkladne zaslaný, avšak do podania ústavnej sťažnosti sa tak nestalo.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka namieta nečinnosť mestského súdu pri vybavovaní jej žiadosti. Argumentuje tým, že nejde o právne zložitý prípad, ale skôr o administratívnu záležitosť. Tiež poukázala na to, že mestský súd jej svojou nečinnosťou znemožnil vymoženie pohľadávky v Českej republike, pretože dlžník bol už medzičasom zrušený súdom a vymazaný z obchodného registra.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom mestského súdu pri vybavovaní žiadosti sťažovateľky o zaslanie rovnopisu rozhodnutia s európskou doložkou právoplatnosti.

6. V prvom rade ústavný súd považuje za nevyhnutné pripomenúť, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia (v konkrétnej veci) orgánu verejnej moci. Z uvedeného teda vyplýva, že orgán verejnej moci (v tomto prípade mestský súd) by svojou nečinnosťou „bránil“ tomu, aby sa sťažovateľka v rámci napadnutého konania mohla „dopracovať“ k výsledku konania vo veci samej, resp. k rozhodnutiu vo veci samej (prípadne v otázke trov konania).

7. Ústavný súd s poukazom na už uvedené preto musí konštatovať, že uvedený účel v danom prípade nebol naplnený. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že argumentácia sťažovateľky, resp. ňou opísaný „pribeh nečinnosti“ mestského súdu v tejto veci nenapĺňa požiadavku konania bez prietahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. tak, ako to vyžaduje obsah tohto základného práva. V tejto súvislosti je potrebné najmä poukázať na to, že tu absentuje právna neistota sťažovateľky. Z argumentácie sťažovateľky a jej opisu napadnutého konania je totiž jednoznačné, že napadnuté konanie (vo veci samej) už bolo ukončené vydaním príslušného rozhodnutia, na základe ktorého sa následne sťažovateľka mohla domáhať svojich práv v rámci exekučného konania. Postup mestského súdu sa zaiste javí ako nie optimálny, no nemal dosah na otázku právnej neistoty sťažovateľky (vo veci samej).

8. Sťažovateľka by tak eventuálne mohla zmarenie svojej možnosti domáhať sa svojich práv v exekučnom konaní v dôsledku postupu mestského súdu napadnúť inými právnymi prostriedkami na náhradu škody, nie však ústavnou sťažnosťou namietajúcou prietahy v konaní. Ak má za to, že vymáhanie bolo zmarené, prichádza do úvahy žaloba v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

9. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť možno považovať tú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 256/2024). Ústavný súd preto po zohľadnení všetkých už uvedených skutočností ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

10. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. októbra 2024

Libor Duľa
predseda senátu